

1850. godine, Zagreb 1981; *Varaždinski portali*, Bulletin JAZU, 1981; 800-godina graditeljstva u Varaždinu, Varaždin 1981; *Jacob Erber, graditelj uršulinskog konvikta u Varaždinu*, Peristil, 1982, 25; *Zavjetna crkva B. D. Marije u Močilima kraj Koprivnice — historijat i inventar*, Radovi IPU, 1985, 9; *Gravevinske intervencije u Dubrovniku potkraj 18. i na početku 19. stoljeća*, ibid., 1988—89, 12—13; *Nekoliko planova i projekata zgrada javne namjene u Rijeci u drugoj polovici 18. stoljeća*, Godišnjak zaštite spomenika kulture Hrvatske, 1988—89, 14—15; *Nekoliko planova i projekata zgrade javne namjene u Osijeku krajem 18. i u prvoj četvrtini 19. stoljeća*, Peristil, 1991, 34; *Sakralno slikarstvo hrvatskih isusovaca*, u katalogu: Isusovačka baština u Hrvata, Zagreb 1992.

LIT.: O. Maruševski, Dr. Ivy Lentić-Kugli (1922—1993), Radovi IPU, 1994, 17. — B. Šurina, Bibliografija radova dr. Ivy Lentić-Kugli, ibid. R.

LENUCI, Milan, urbanist (Karlovac, 30. VII. 1849 — Zagreb, 16. XI. 1924). Završio realnu gimnaziju u Zagrebu 1868, diplomirao na Visokoj tehničkoj školi u Grazu 1873. God. 1874. zaposlio se u Gradskome poglavarstvu Zagreba; 1878. postavljen za upravitelja Gradskoga vodovoda; 1882. imenovan gradskim inženjerom a 1891. postavljen za ravnatelja Gradskoga građevnoga ureda.

U prve razdoblje 1874—91. politehnička naobrazba omogućuje mu svestranost djelovanja, koja seže od organizacije komunalnih službi i industrijskoga dizajna (tipski model stuba iz 1883) do arhitektonskoga i prostornoga projektiranja. Iz god. 1883. potječu studije i projekti uređenja trgova maršala Tita i J. J. Strossmayera. U drugome razdoblju 1891—1912. preuzima ukupno prostorno i urbanističko planiranje Zagreba. Projektima niza povezanih trgova — Trga kralja Tomislava (1897), Trga A. Starčevića (1900), te trgova I. Mažuranića i M. Marulića (1901, 1903, 1906), stvara kontinuirani perivojski okvir oko Donjega grada. Mnogi njegovi projekti za uređenje Kaptola, Dolca i Jelačićeva trga u duhu su historicističkoga urbanizma. Projektima urbanizacije ist. područja do parka Maksimira (1905, 1909) napušta model ortogonalnoga rastera za volju nepravilne urbane strukture u koju uvodi široku ulicu spajajući Donji grad s parkom Maksimirom. Motiv avenija unosi u sve projekte za nova područja (od Ciglane do Samoborskoga kolodvora, 1900; ulicu Medveščak, 1906; Zelengaj—Radnički dol, 1910; Miramarsku cestu, 1913).

God. 1907. formulira Generalnu regulatornu osnovu Zagreba koja predviđa premještanje željezničke pruge iz središta, široki prsten prometnica i smještanje industrijske i lučke zone na I strani grada. Regulatorna osnova iz 1907. sinteza je dotadašnjega Lenucijeva urbanističkoga planiranja i vizija Zagreba kao moderne eur. metropole.

Lenucijeva djela svjedoči o procesu evolucije od utilitarnoga planiranja, koje preteže u izgradnji gradova XIX. st. do individualnoga pristupa gradogradnji karakterističnom za prijelaz stoljeća. Njegovi se projekti odlikuju izrazitim štovanjem zatečenih topografskih i povijesno-simboličnih vrijednosti i naglašenim homocentризmom, što dolazi do izražaja u oblikovanju rezidencijalnih područja, medvedničkoga podbrežja. Premda veliki dio njegovih projekata i zamisli nije u potpunosti ostvaren, Lenuci je na prijelazu stoljeća postavio temelje urbanoga razvoja Zagreba u XX. st.

LIT.: A. Glunčić, Urbane vrijednosti starog Zagreba, Zagreb 1962. — L. Dobronić, Izgradnja Zagreba u devetnaestom stoljeću, Vijesti MK, 1962, 5. — I. Marović, O historizmu u Zagrebu, Peristil, 1977, 20. — D. Cvitanović, Arhitektura monumentalnog historizma u urbanizmu Zagreba, ŽU, 1978, 26—27. — E. Franković, Uloga Hermanna Bolléa u urbanističkom planiranju Zagreba, ŽU, 1978, 26—27. — Isti, Regulatorna osnova istočnih područja Zagreba, ZNŽO, 1983, 49. — Z. Kolacio, O jednom nepoznatom planu Milana Lenucija, ČIP, 1983, 368. — O. Maruševski, O jednom nepoznatom planu Milana Lenucija—drugi put, ibid., 1984, 8. — E. Franković, Lenuci Zagrebu, Urbanističko planiranje Zagreba od 1892. do 1914 (katalog), Zagreb 1988. — Isti, Lenucijeva era, Arhitektura, 1988, 204—207. — S. Knežević, Geneza Trga maršala Tita i »Zelena potkova« u Zagrebu, Godišnjak zaštite spomenika kulture Hrvatske, 1988—89, 14—15. — Isti, Britanski trg u Zagrebu, Godišnjak zaštite spomenika kulture Hrvatske, 1991, 17. — Isti, Regulatorna osnova Milana Lenucija za dio Zagreba od željezničke pruge do rijeke Save iz godine 1907. Radovi IPU, 1992, 16. Sa. Kn.

LEONHART, Matija, graditelj (Beč ? — Zagreb, 12. VI. 1762). Živio u Zagrebu od 1730. i osnovao građevinski ceh 1741 (zidari, tesari, klesari). Sagradio barokne građevine u Zagrebu: isusovački ljetnikovac blizu crkve Sv. Ksavera (Naumovac 12), palaču baruna B. Magdalenića koja je poznata po kasnije prigradenu klasicističkom trijemu (Demetrova 7) i skladnu palaču J. Bužana (Opatička 8). U Mariji Gorici gradio je crkvu uz franjevački samostan. L. je prvi po imenu poznati barokni graditelj u Zagrebu.

LIT.: L. Dobronić, Zagrebački graditelji i građevinski ceh u XVIII stoljeću, Iz starog i novog Zagreba, V, Zagreb 1974. — D. Cvitanović, Zagrebački graditelji grada u Mariji Gorici, ibid., VI, Zagreb 1984. L. D.

LEONTIĆ, Jasenka, slikarica (Zagreb, 21. VI. 1956). Završila keramički odjel Škole primijenjene umjetnosti u Zagrebu 1975, a Akademiju 1980 (V. Jordan). Studioznom anatomskom modelacijom, naglašenom statičnosti zaustavljenih pokreta slika u tradicionalnome postmodernističkom izrazu.

J. LEONTIĆ, *Jahačica*

U kombiniranom tehnici tempere i olovke u boji, sjenčanjem i tonskim stupnjevanjem u prigušenoj kromatici, slika heroine, vitezove i konje profinjene elegancije: *Osvetnik*, 1985; *Jahačica, I*, 1989; *Visoki prolaz*, 1990; *Jahačica* 1993. Samostalno izlagala u Zagrebu (1985, 1988, 1989, 1992, 1994) i Varaždinu (1986).

LIT.: Ž. Sabol, Jasenka Leontić (katalog), Zagreb 1989. — I. Šimat Banov, Jasenka Leontić (katalog), Zagreb 1991. — J. Depolo, Jasenka Leontić (katalog), Zagreb 1992. — M. Bešlić, Jasenka Leontić (katalog), Zagreb 1994. K. Ma.

LEOVIĆ, Josip, slikar i kipar (Osijek, 14. VIII. 1885. — 22. I. 1963). Do 1911. školovao se u Beču i Grazu, poslije u Zagrebu (R. Valdec, F. Kovačević, O. Iveković, M. Cl. Crnčić). Grafiku usavršavao u Beču (1916/17) i Zagrebu (1917). Slikao pejzaže, mrtve prirode i figuralne kompozicije u duhu secesije. Poznate su njegove skulpture *Ursus s Ligijom*, *Ženski akt*, *Dječak s ribom* i *Alkar*.

LIT.: D. Pinterović, Josip Leović, Osječki zbornik, 1956, 5. — O. Švajcer, Likovni život u Osijeku u razdoblju od 1920. do 1930. godine, ibid., 1971, 13. — B. Balen, Josip Leović (katalog), Osijek 1971. O. Šr.

LEPAVINA, manastir između Križevaca i Koprivnice, s crkvom Vavedenja Bogorodice. Jeromonasi Grigorije i Visarion koji su došli iz manastira Hilandara podignuli su 1632. drvenu manastirsku crkvu. God. 1734. počelo je zidanje nove kamene crkve, dovršene 1745, bez zvonika, koji je dograđen tek 1770. U porti je bila kapela Sv. Nikole. Od staroga ikonostasa niskoga tipa, koji potječe iz XVII. st., sačuvane su ikone Sv. Simeona i Sv. Save te Vavedenja Bogorodice (slikana 1647). Stari ikonostas zamijenjen je 1775. novim koji je naslikao Jovan Četirević Grabovan s učenikom Grigorijem Popovićem.

LIT.: D. Vitković, Prilog historiji manastira Lepavine, Bogoslovski glasnik (Zagreb), 1909, 5. — R. M. Grujić, Pakračka eparhija, Spomenica o srpskopравoslavnom vladčanstvu pakračkom, Novi Sad 1930. R.

LEPEN, Branko, kipar (Čakovec, 25. V. 1957). Diplomirao na Građevinske fakultetu u Zagrebu 1984. Stvara u tradiciji konstruktivističke skulpture (*Stablo*, 1985); u svoje konstrukcije unosi ironiju prema tehničkoj utilitarnosti. God. 1987. predstavio se ciklusom monokromnih reljefa. Izlaže od 1981, a samostalno u Zagrebu (1982, 1984, 1986, 1987).

LIT.: B. Stipančić, Branko Lepen (katalog), Zagreb 1986. — M. Lučić, Branko Lepen (katalog), Zagreb 1987. Ž. Kć.